

تعلیقات

از :

غلام حسین فعال

انکشاف هنر تیاتر در افغانستان

به تائید دسله نوشته های پروفیسور داکتر لطیفی :

مطالعات و بررسی های میرساند که همان اندازه که قوه تحلیل فکری اشخاص متفاوت میباشد ، توانائی دید آنها نیز تفاوت داشته ، بعضاً دور بین ،
عده ای نزدیک بین ، جمعیتی وسعت نظر داشته و گروهی در آتش تنگنظری
می سوزند ، و در این آتش چشمان اطرافیان را نیز متاثر می سازد .

محترم داکتر عنایت الله شحرانی هنرمند چیره دست کشور که علاوه از
هنر سامی ، با هنر موسیقی و آرت و تمشیل نیز علاقه و تمایل خاص دارند ،
ضمن اینکه خودشان با نوشتن مضامین بجز و معرفی شخصیت های بازر کشور
می پردازند ، شب و روز مصروف تدقیق و بررسی های هنری بوده ، اشخاصی را
که حائز مسلمات هنری میباشد ، تشویق میکنند تا بر اساس
نوشته های محترم راهبورد زریاب ، خدمات عرفانی و فرهنگی شخصیت های
دو نیشندان کشور از خاطر نامحوشه تا جائیکه امکان دارد در معرض نشر قرار گیرد .

محترم داکتر شهبازی رزمی به این طرف در کتابی شخصیتهای بود که راجع به
 انکشاف هنر تیاتر در کشور که اولین گام آنرا استاد فقید عبدالرشید لطیفی برشته بودند
 مطبوعی برشته تحریر آورده ، هنر دوستان کشور را در جریان قرار دهند ، خوشبختانه
 صحبت شان موثر افتاد و محترم پو مانند داکتر عبدالواسع لطیفی که خود یکی از دانشمندان
 شهبازی کشور می باشند ، مضمون جالبی ' پرایهون (صفحه ای از زندگی یک نویسنده
 شهید وطن ، پیر تیاتر ، استاد عبدالرشید لطیفی) در چندین شماره مجریه
 وزین امید به نشر سپردند ، که خیلی سودمند و خواندنی بود .

در تصویر محترمان سابر هراتی ، نجیب الله مس ، غلام حسین فعال
 و آقا محمد سیار دیده میشوند .

استاد شهرانی به پژوهش‌های هنری خود ادامه داده به اینجانب نیز که خاطراتی
از بسیاری موضوعات هنری در کشور داشتم یاد آور شدند تا آنچه را به صفت یک
خبرنگار از انکشاف هنر تیاتر در افغانستان بخاطر داشته باشم. برشته تاجر
در آورده تقدیم هنردوستان نمایم.

طوری که باید درام در اوایل ماه سرطان ۱۳۲۸ بود که برای تماشای نمایش درام
«شمدان‌های نقره»، صدر عظیم، وزیر و دیگر شخصیت‌های فرهنگی در
سالون تیاتر پوهنی‌شناری دعوت شده بودند. محترم عبدالرشید^{لطیف}
قبل از شروع درام راجع به ارزش هنر تیاتر در کشور که به شائبه یک دانشگاه
علمی در تنویر افغان مردم مؤثر می‌باشد، بیانی مختصری ایراد کرده اضافه
نمودند که درام شمدان‌های نقره اثر دیکتاتور هوگو نویسنده مقتدر فرانس
بنام بنیویان توسط خودشان ترجمه شده و در یکه‌ممشان ورزیده در
مدت بیش از دو ماه شوق و تمرین گردیده است.
بعد از اینکه ممشان را معرفی کردند، نمایش درام آغاز شد

شیوه ادراکات و حرکات ممشان ، آنقدر برجسته تا چنان اثر
انداخته بود که هر بخش درام با کف زدنهای ممتد بدرته گردید و چنان
و نمودند که واقعاً هنر تیاتر خاصاً بخشهای مختلف این درام برجسته
مردم کشور اثر مثبت می آورد .

در ختم درام بعد از اینکه مرحوم عبدالرشید لطیفی و سایر ممشان
پوهنی سندی مورد نوازش و تفتد صدر عظیم و وزراء قرار گرفتند
مرحوم غلام محمد فرهاد رئیس انجمنی مردم در بدیه کابل با محترم عبدالرشید جلیا
که یکی از تحصیل یافتگان جرمنی بوده و با ایشان آشنائی قبلی داشت ،
صحبت کرده سوختت او را در رول (شان و اثران) تبریک گفت و از او دعوت
کرد که اگر بدیه کابل مانند بدیه های سایر کشورهای اروپائی تیاتر خاصی داشته
باشد همکاری میکنند ؟ محترم عبدالرشید جلیا در همان محل قول داد که من
حاضرم برای انکشاف تیاتر در خدمت همشهریان عزیز خود قرار بگیرم .

فردای آن روز محترم غلام محمد فرهاد ، محترمان محمد حسین نهضت

منشی انجمن بدهیه را با محمد حسن کریمی مدیر عمومی عواید بدهیه و بسم به مهندس
مدیر عمومی مهندسی بدهیه و طیفه داد که در اسرع وقت به نقشه و اعمار صحنه تمشیل
بدهیه اقدام کنند .

این حکم در ظرف یکماه عملی شد و بهترین صحنه تمشیل که گنجایش صد نفر را
داشت با همه تجهیزات و لوازم آن در جاده مزدحم مسدود جدید کابل
آماده نمایشات همزی گردید .

محترم عبدالرشید جلیا ، بنر مندانی چون محترمان محمد یوسف کهرزاد

در محمد سار هراتی ، وزیر محترم نکت ، سید مقدس نگاه ، نجیب الله مس

محمد عیسی نوا ، یار محمد دواز ، محمد نعیم رفاه ، آقا محمد شیا ، محمد ابراهیم نسیم ،

محمد حسین ارمان ، یوسف بهروز ، فرخ افندی و جمع دیگری از علاقمندان

آرت و تمشیل را گرد هم آورده اساسات همزی تمشیل را برای شان توضیح

و تشریح کرد .

اولین درام بنام عشق عسکر از محترم سار هراتی که خودش هم

شاعر بود، هم مثل و هم موسیقی نواز، در معرض نمایش قرار گرفت و آنقدر استقبال شد که قبلاً درام های روزهای پنجشنبه و جمعه در پوپه نی مننداری در معرض نمایش قرار میگرفت و درام «عشق عسکر» در طول مانزده روز طور مسلسل نمایش داده شد و عاید هنگفتی بدست آورد.

محترم غلام محمد فرهاد برایت داد که تمام عواید درام با یک نام کارکنان تیاتر بدمیه تقسیم شود. این بخشش باعث تشویق هنرمندان بدمیه کابل شده آنها را واداشت تا فعالیت بیشتر به خرج داده و در امرهای جالبتری را برای شهرمان کابل نمایش بدهند. در درام «عشق عسکر» که بخش موسیقی آن به عهده مرحوم استاد فرخ افندی هم در آن زمان او چون سلیم سرست، استاد ننگیلی، غلام سخی و استاد هاشم طبله نواز بود. محترم محمد ابراهیم نسیم ترانه «من عسکر، من عسکر، من خادم این کشورم» را به طرز جالب اجرا کرد که به استقبال گرم تماشاچیان مواجه گردید. بعد از آن در آنها کالجی از آثار محترمان یوسف کهزاد، سید مقدس نگاه عبدالوهاب لطیفی، موسی نهبت، وزیر محمد کهنهت در معرض نمایش قرار گرفت که در روزی دو ایرکت تمام در آنها بدوش محترم عبدالرشید حلیا بود و محترم محمد یوسف بهروز

در جریان نمایشات با جهات سوزن ممشان را مساعدت کرده و نفیسه سفلیوری را
انجام میداد .

یکی از روزها وزیر کثرت جوانی را بنام عبدالرحیم محمودی به عبدالرشید جلایا معرفی کرد
در نظار دولت که آوازگیری آن جوان که در حمام نغمه سرائی مسکند مرا مکلف خست
تا از استعداد سرشار او در صحنه بلدیہ استفاده بعمل آید ، این جوان چند نغمه را بدون
موسیقی زمزمه کرد و محترم سارهراتی شعر (ای ساربان آهسته روکارام جانم میروم)
کمپوز کرد و برای آن جوان داد تا تمرین نماید . عبدالرحیم محمودی در وقفه یکی از درامها
سهم گرفت و خیلی خوب نغمه سرائی کرد . از آن به بعد تخصص «ساربان» برایش
انتخاب شد و آنقدر درخشید که شهرت بسزائی پیدا کرد .
رفیقان نا اهل این جوان آرزو را با محذرات آشنا ساختند و حیات
او را در عقول نسز جملانی به تباهلی کشانیدند .

محمد عیسی نوا که بعداً تخصص خمار را بخود انتخاب کرد با محمد حسین ارمان

و محمد ابراهیم نسیم از جمله نغمه سرانیا بودند که بر مبری فرخ افندی با چهره عاشقی
اجتماعی و کسبیدی را در وقفه ناک هر درام می سرودند و مورد استقبال گرم تماشا
چیان

قرار میگرفتن .

نجیب الله سا : بهمنانی محمد علی رونق : هنرمند با استعداد تیار و لطیف دیکوریشن
صحنه تا را انجام میداد و میرمحمدنبی حرفت کلی اثر لایقی بود که مطابق روحیه درام
هنرمندان را کمپاژ مینمود و خیلی درین رشته مهارت داشت .
بعضی از هنرمندان به علت اینکه طبقه نسوان در رولها اشتراک کرده
نمی توانستند رول زنهارا چون عروس ، مادر ، خواهر ، خست و سایر همراهان
اجرا میکردند . درین رولها محترمان یا محمد فرزا ، محمد نعیم رفاه ، محمد زانا
انوری ، نیک محمد قایل ، آقا محمد شایا و غیره شهرکاری مینمودند .
سید مقدس نگاه و برادرش سید لطیف روت که بعداً خیلی خوشیند
علاوه از اجرای رولهای تراژدی در امره ، با ترسیم بهترین ریکلام مانیر
می پرداختند .

صحنه تمثیل عبیه در مدت کوتاهی موفقیت های زیادی بدست آورده
و هر هفته یک درام جدید را در معرض نمایش قرار میداد .

در آنها اکثر سه یا چهار پروه می‌باشد ، در وقت بر پروه انترکت های
جالب و خواندن های کسیدی با موسیقی اجرامی شد که تماشاچیان را به هیبت
می ساخت ، یکی از خواندن های محمد ابراهیم نسیم که (دوزن دارم چه غم دارم)
افتد ، مورد پسند تماشاچیان قرار گرفته بود که بسته های گل نثار او میگردیدند
همچنان خواندن جالب حسین ارمان که (او غوغا تا جیک اوز باک همه برار میه -
پکشی نضوار میه) نیز مورد تحسین و تمجید قرار گرفته بود .

وقتی آوازه هنر نمائی هنرمندان صحنه بلدیة کابل به ولایت رسید
اولین دسته هنرمندان بهرات ننداری تحت اداره محترم علی محمد ذره
به کابل آمد و محترم مهدی نصرت هر دو در یکی از درام های اثر علی محمد ذره
خیلی خوب درخشید و مورد استقبال قرار گرفت .

در همین روزها بود که موسسه نسوان نیز موفق شد درامی را در معرض
نمایش قرار دهد ، ممثلین موسسه نسوان با کلیات های مختلف ، رول
مردان را طوری بازی میکردند که قطعاً فهمیده نمی شد از طبقه نسوان باشند

به این ترتیب هنر تیاتر که استاد عبدالرشید لطیفی آنرا پایه گذاری کرد
 انکشاف بیشتر پیدا کرده راه خود را در اکثر ولایات باز نمود و در کابل صحنه تمثیل
 دیگری بنام «شهری ننداری» به نمایش درآمد و از شرکت آنجا آغاز کرد نسبت
 گذاشتن ممثلین ورزیده عمر کوتاه داشت .

این هنر در لیثه ، مکتب وحشی در پوهنستان نیز ریشه دو اند و خدا
 ارزنده فرهنگ را بر تماشاچیان عرضه داشت . تمام این همه فعالیتها
 هنری تیاتر به اثر ابتکار پدر تیاتر مرحوم عبدالرشید لطیفی به وجود آمد که
 بالای هر صحنه تمثیل به خط جلی نوشته بودند :

صحنه تمثیل اینها در نظر بهبود نیست عبرت آموز خودمندان بود هر پرده اش

چون تقریباً نیم قرن از جریان این خاطرات گذشته است ، اگر نام بعضی از هنر
 فراموش شده و یا تغییری در روکماشان رخ داده باشد معذرتم را قبول کنند .

ارتقای هنر موسیقی و آرت و تمشیل بسویہ اکادمیک

همچنانیکه دیده شد از مرحد ابعده در رشته های مختلف علوم متخصصان و پروفسورین
 وجود آمدند . هنر موسیقی و آرت و تمشیل در کشور ما نیز حاصل ابتدائی داشت
 و شخصیت های فداکار و با استعداد کشور چون کاکا نظر و استاد قاسم در رشته
 موسیقی و استاد عبدالرشید لطیفی در رشته آرت و تمشیل اساس گذاران این
 دو مکتب بودند که با اثر سعی و اهتمام این شخصیت ها موسیقی و هنر آرت
 و تمشیل انگشاف یافت و به همت والا دکتر عایت الله شهرانه
 که خود یکی از هنرمندان ورزیده و تحصیل کرده کشور بودند در پوهنتون
 کابل بسویہ اکادمیک ارتقاء یافت .

حوب باید درم که استاد قاسم مرحوم یک تعداد شاگردان را در
 خرابات کابل تشویق به یاد گرفتن (سُر، ودلی، میکرد و تکرار کلمات
 (ساری گمه په رده نی سا) که در گوشه های خرابات زرنه می شد
 هنوز هم در گوشه های همین انداز است . بعد از درگذشت استاد قاسم

موسیقی را بشناسد و به خارج از حرات باز کرد و بر او اولین بار کورس
موسیقی در مطبوعات کشور تشکیل شد و هنرمندانی چون حسین خلاند،
آقای حفیظ رسه خیال، و ابراهیم نسیم، ازین کورس فارغ شدند که از جمله
نماینده‌ها مشهور موسیقی در کشور ما محسوب می‌شدند.

در نهایت بعد از چکات نظامی کورس دیگر تشکیل شد که هنرموسیقی به شکل
توتیشن با آلات موسیقی غربی تدریس گردید و از کورس مذکور سلیم سرت
سنگیالی و غلام سخی در بخش های ماندولین، ترومپت و اکوردیون فارغ شدند
و موسیقی افغانی را در کنسرواتوار موسیقی وطنی و هنری غنا بخشیدند.
بعد از ایشان، سارا خلاند، شریلا، سهیلا خلاند، احمد ظفر
فی هر هویا و دیگر هنرمندان موسیقی عرض وجود کردند و موسیقی افغانی را
بر سوی کشور های همسوار انکشاف دادند.

هنرمندانی همی استاد محمد حسین سرانگ، استاد شیدا،
استاد رحیم بخش و دیگران موسیقی افغانی را به خارج از کشور معرفی کرد که خیلی

سور و استقبال قرار گرفت .

در رشته آرت و تمثیل طوری که دشمن محترم دکتر عبدالواسع لطیفی
به معرفی عم بزرگوار خود استاد عبدالرشید لطیفی پرداخته و شخصیت مذکور را
پد تیا تر در افغانستان خوانده اند ، خوب بیاد دارم که استاد
عبدالرشید لطیفی به صفت یک معلم خیلی با استعداد ، حوصله مند
و هنر پرور شاگردان زیادی را چون عبدالرحمن بنیا ، اکبر نادوم ،
الکرم نقاش ، عبدالقیوم بیید ، و نیک محمد تحت تربیه گرفته هر کدام را
در شست های مختلف پروریدند و زمینه را برای رشد استعداد سازمندان
فرهنگ ساختند .

یکی از همشان در زبیده که خوب درخشان زلیخا نورانی بود ، زلیخا
نورانی ، جدال نورانی و خانم نورتن سه هنرمند در زبیده که پد افغان
و مادر ترکی داشتند هر کدام به اثر توجه خاص مادرشان که زن خیلی مهربان
و هنر دوست بود به اندازه شهرت هنری پیدا کردند که کمتر هنرمندان

می‌نویسند. نقش آنها را بازی کنند.

جلال نوری نویسنده برازنده که داستان های کوتاه او هواخوانان
زیادی پیدا کرده بود، اولین مدیر مجله کودکان بنام «گلکب نوانیس»
بود که مجله زیب و خواندنی را با تصاویر رنگین از دهن روزنامه انیس با ترا
خیلی عیب به نشر میرسانید و محبوبیت زیاد پیدا کرده بود.
زیلیخا نوری و خانم نورتن هم هر کدام با استعداد شکوفان در هنر تمثیل
درخشیدند و شهرت به سزائی کسب کردند.

در زمانیکه کابل بودم شنیدم بو هشتاد و پنج سال موفق شده است
فاکولته هنرهای زیب را انکشاف به بد و شعبات هنرهای موسیقی و تیاتر را
تشکیل کرده این دو هنر ارزشمند و مفید اجتماعی را به سویه اکادمیک ارتقا دهند.
در آن زمان نسبت معرفت های زیاد موفق شده نوشتنم بر ایوان
تشکیل جدید شعبات موسیقی و آرت و تمثیل با مسئول اداره هنرهای
زیبا صاحب انجام داده تقدیم خوانندگان نمایم.

خوشبختانه محترم دکتر غایت الله شهرانی رئیس فاکولته هنرهای زیبا را در شهر
بوسنگتون ایالت اندامای آمریکا پیدا کردم و از محترم شهرانی پرسیدم
که هدف شما از تشکیل شعبات موسیقی و آرت و تمشیل در چوکات فاکولته
هنرهای زیبای پوهنتون کابل چه بود ؟ آقای شهرانی که دکوراهی خود را

در رشته تعلیم و تربیه Secondary Education از یونیورسیتی امانیت
آریزونا ای آمریکا بدست آورده اند با چهره بشاش و علاقمندی زیاد

گفتند :

وقتیکه به صفت آمر شعبه هنرهای زیبای عزتقرر حاصل کردم خودم
یک سلسله افرواتی را که هنرمندان موسیقی و آرت و تمشیل از شنیدن
آن رنج می بردند ، از خاطر مردم محو ساخته شعبات موسیقی و آرت
و تمشیل را در چوکات فاکولته هنرهای زیبای تشکیل نمایم و این دو هنر را
به سویه اکادمیک ارتقا بدهم .

بعضی از مردم در گذشته با موسیقی را منوط و مربوط به خرابات

دسته هنرمندان موسیقی را سازنده و همچنان هنرمندان آرت و تمشیل را
رقاصه میخوانند .

اولین کاری را که انجام دادم محترم دکتر محمد نعیم فرحان را که در رشته
تئاتر دکترای خود را از جمهوری چکوسلواکیا به دست آورده و در وزارت اطلاعات
و کلتور مشغولیت داشتند با موافقه وزارت اطلاعات و کلتور به فاکولته هنرهای
زیبا جذب کردم تا در پلان تشکیل شعبه آرت و تمشیل با من همکاری نماید .
بعداً توفیق یافتم همکاری محترم عبدالقیوم بیید وزینی نوری را
نیز جذب کرده این شعبه را تأسیس نمودم و توفیق یافتم هنر تمشیل را
به سویه اکادمیک ارتقا بدهم .

در قسمت تشکیل شعبه موسیقی نیز که مطلبی درین رابطه قبلاً به نشر رسیده
توفیق یافتم به همکاری هنرمندان ورزیده کشور سلیم سرست ، فقیر محمد
نشگیالی و حسین ارمان هنر موسیقی را انکشاف بدهم و این دو هنر زیبا
در چوچکات علم و هنر متباز سازم .

دکتر شهبازی به سخن خود ادامه داده افزودند :

ارزوها برای انگشاف هنرهای زیبا زیاد بود ، در پهلوی شعبات موسیقی و آرت
و تمشیل ، شعبات میناتور ، خطاطی و گرافیک نیز تشکیل شد و شاگردان
زیادی در هر بخش تحت تربیه قرار گرفت .

متأسفانه ، وضع نامناسب کشور سبب شد که برای حفظ جان خود و اهل و عیال
کشور را ترک گفته از وطن هجرت نمایم .

اطلاعات بعدی می رساند که محترم محمد نعیم فرحان مدت
دیگری در هنرهای زیبا باقی ماند و او و امثالش که فقدان شان در وطن
تاثر آوری باشد و وطن را ترک گفته راهی دیار خارج شدند .
و تمام زحمات و تکالیف دست اندرکاران را که ذریعه دشمنان
افغانستان به نابودی کشانیده شده است با تاثر و تأسف زیاد از
دست دادند .

اگر این همه دشمنان وطن و مردم افغانستان آتش نفاق و جنگ را

شغل نمی ساختند امروز فاکوئته هنرهای زیبا ، زیبایی بیشتری داشت
 و در رشته های مختلف با بعضی از کشورهای مسجور در یک ردیف قرار میگرفت
 و هنرمندان بیشتری تقدیم جامعه افغان میگردد . در خاتمه از معذرت
 جاسع محترم داکتر شحراف تشکر کرده معذرت سمدت و صحت کامل برایشان جوینم .

مرحوم لطیفی در هنر تمشیل متخصص بود .

استاد عبدالرشید لطیفی پدر تیاتر در افغانستان بعد از اینکه هنر تمشیل را
 در کابل نهادار حسب مطلوب انکشاف داد و عده زیاد جوانان را آماده
 پذیرش ژست ها و حرکات مختلف تمشیل ساخت ، همکاری خود را برای رشد
 همیشه یکجده جوانان دیگر در صحنه تمشیل مرستون و همچنان صحنه تمشیل بلده
 کابل ادامه داد . فراموش نمی شود که استاد مرحوم هنگام نشاندادن ژست ها
 خودش حرکاتی را اجراء میکرد و آن حرکات را چندین بار تکرار مینمود تا جوانان
 مورد نظرشان خوبتر بتوانند آن ژست ها را اجراء کنند و در هنگام
 تمشیل در روی سثیر موفقیت های نصیب شان گردد .

استاد لطیفی هنگام رزی و دایرکت در آنها تراژدی بذل مسمعی بیشتر میکند
 و در بعضی از مواقع که لازم بود ممشل گریه کند ، گرچه در هنگام تمشیل بعضی از
 هنرمندان از یک نوع مایع اشک آدر استفاده میکردند ، مگر استاد
 لطیفی هر بار که در اشای مشق درام های تراژیدی رول ممشیلین را
 دایرکت میکردند ، خودشان بدون اینکه مواد را برای سرارزیرا^{خاتن}
 اشک استعمال کنند ، چنان اشک میرخنیتند که انسان فکر میکند
 آن صحنه تمشیل کاملاً واقعیت داشته است .

بیاری از هنرمندان حتی در هنگام تمشیل رول خود روی ستر
 موفق شده نمیتوانستند اشک بریزند و چنان تمشیل میکردند
 که شبیه به گریه کننده می بود .

مرحوم عبدالرشید جلایا مدیر صحنه بدیه بار ناظم است که مرحوم
 عبدالرشید لطیفی در هنر آرت و تمشیل نبوغ داشت و زحمات طاقت
 فرسای او بود که من در رول « تران و اثران » به موفقیت نائل شدم

مرحوم لطیفی یک روز برای تماشای یکی از درام‌ها که در صحنه تمثیل بدیه
نمایش داده می‌شد، به صفت تماشاچی در صف اول نشسته بود و درحالی‌که
قلم و کاغذ در دستش بود نکات مهم غلطی و اشتباهات ممثلین را یادداشت
گرفته بودند. در ختم درام مرحوم لطیفی به اداره صحنه بدیه آمده درحالی‌که
از طرف آقای جلب و تمام بهزندان به گرمی استقبال شدند
روی چوکی نشسته به صفت یک نقده صلاحی آنچه را یادداشت کرده
بود یک یک بر شمرده و در صحنه و تمام کارکنان صحنه بدیه را
مخاطب ساخته گفت: شما همیشه معلمین جماع را دارید.
با جرات کردن رول‌های معین در هر درام فکر نکنید نمایش
درام صورت گرفت و مردم هم از دیدن صحنه‌های عبرت‌آمیز
درام‌ها چیزی بدست آورده‌اند، و یا درام نمایش داده، عاید خوبی
از آن بهت‌آمده و حق الزحمه مناسب نصیب‌ها می‌گردد.
فرصتیکه یک رول برای شما تعیین می‌گردد، سخت باید

هنرِ رول معینه را چندین بار مطالعه کرده و در حافظه خود بگنجانید ، بعد دقیقاً
متوجه رژی و دایرکت رژیسور خود باشید که چه ژست ها و حرکات را
به شما می نمایند .

رژر برای عملی شدن ژست و حرکات طوری که لازم است آماده گی
نداشته باشید بهتر است قبل از تمرین و یا نمایش درام از اجرای رول
معذرت بخواهید و اگر علاقمند اجرای رول معینه می باشید با ژست
و فداکاری قابل وصفی در اجرای رول مهت گما رید و در وقت نمایش
درام که چشم تمام تماشاچیان متوجه شما و اداکاریها شما می باشد
رول تان را به وجه احسن انجام دهید .

مرحوم لطیفی وقتی یادداشت های خود را روی میز گذاشت و بیست
حرکات مشدین را مورد نقد قرار داد ، در مجله سارهراتی
که او هم نویسنده درام ، هم شاعر ، هم موسیقی نواز و هم هنرمند
تمشیل بود از جایش حرکت کرده دست های مرحوم لطیفی را بوسیده گفت :

از رهنمائی های استاد محترم تشکر میکنیم ، خداوند برای تان موفقیتها
 نصیب کند ، اگرگاه گاهی در صحنه تمثیل بدیه تشریف آورده بمنزله
 تمثیل این صحنه را مورد نوازش قرار بدید ، از شما خیلی ممنون خواهیم
 مرحوم لطیفی ز چهاردهت که محترم عبدالرشید جلیا در صحنه تمثیل
 بدیه را درین رشته تئویر کرده ام شما میتواند از دانش و علمیت
 هنری شان استفا ده کنید . عبدالرشید جلیا از جایش برجاسته
 ز چهاردهت که این نکته های بارز را که شما مورد ارزیابی قرار داده اید
 باور کنید هرگز من متوجه آن نشده بودم .
 در زمانیکه من در رادیو افغانستان و طیفه دهم مرحوم استاد رفیق مصداق
 که یکی از شاگردان با استعداد مرحوم لطیفی بود ضمن یاد آوری از کارنامه اش
 عرفانی استاد عبدالرشید لطیفی ز چهاردهت که مرحوم لطیفی مارا به صفت ایک
 بمنزله آرت و تمثیل نه بلکه به صفت فرزندان خود چنان سخت تعلیم
 و تربیه بمنزله آرت و تمثیل قرار میداد که فکر میکردیم واقعا پدر صلی ما میباشد

او همیشه ما را به نام «پچیم» صدا می‌کند و هر حرکت را ده بار خودش اجرا می‌کند
 تا اینکه ما می‌توانستیم عین حرکتی را که او اجرا کرده است اجرا نماییم .
 یکی از بنر سندان بسیار با استعداد کابل سندان محترم محمد علی رونق بود
 این جوان که در رشته انجینیبری برق و دیگوشن صحنه های مختلف در آنها تربیه شده
 بود ، بارها اظهار می‌داشت مرحوم لطیفی مثل اینکه در رشته دیگوشن تخصص داشته
 باشد ، هنگام دیگوشن صحنه های سرد درام نظریات و پدیده های میدانی که اجرا
 لایت و دیگوشن اهمیت تمشیل هر بخش درام را در دو با لای ساخت .
 به همین ترتیب مرحوم لطیفی در رشته مکانیک انرژی هم معلومات و استعداد
 کافی داشتند . محترم میر محمد بنی حریف که خودش یکی از رسامان و تصویر
 گران ماهر بود و در عین حال و طیفه مکانیک انرژی را در صحنه پوهنی سندانری
 به همه داشت می‌گفت . در قسمت بعضی از مکانیک انرژی است و لطیفی شخصاً
 با من همکاری می‌کند و مثل را طبق خواست خودش طوری مکانیک انرژی می‌نمود
 که تقریباً مانند اصل عرض وجود می‌کند .

خدا صه باید عرض شود که استاد عبدالرشید لطیفی علاوه بر اینکه در امر نویس در جداول
 در کشور بود در رشته های رزی و دایرکت ، سوفلوری ، مکیا ژری ، دیکوریشن ،
 لایت اندازی و حتی انتخاب لباس برای ممثل نظیر و هم تائی نداشت .

جای افتخار است که برادرزاده دانشمند و محترم شان داکتر عبدالواسع لطیفی
 موفق شدند شمه از کارنامه های آن استاد گرامی را که خداوند جنتش کند
 به رشته تحریر در آورند و روح شازادها را ساختند .

هیچان قابل یاد آوری است که استاد دعایت احمد شهنشاه بنز مند حمره دست
 کشور و نویسنده توانای بدخشان باستان نظر به عشق و علاقه زیاد و شخصیتهای
 دانشمند کشور دارند و همواره درین راه خودشان پیشقدم بوده اند یادک

از مرحوم استاد عبدالرشید لطیفی کردند درین افتخار را به ما بخشیدند
 تا به صفت یک خبرنگار آنچه را در خاطر داشتیم برشته تحریر در بیاورم .

متأسفانه نسبت کبر سن و ضعف حافظه مطالب زیاد را که در باره
 بنز تمشیل آموخته بودم و یا از نزدیک شاهد بسیار از صحنه های تمشیلی

محقق بوده ام فراوانش کرده ام .

رمید هست آنچه را که حافظه اجازه میدهد و برشته تحریر آورده ام

حقی را که استاد محترم عبدالرشید لطیفی بر ما داشت ادا کرده باشم .

و السلام غلام حسین فقاک

بلومنگتن اندیانا